

# Osobnost Ježíše Krista

Osobnost Ježíše Krista byla v minulosti křesťanskými církvemi postupem času zmystifikována a pochopení jeho významu bylo zamlženo. Pro vyjasnění udělali mnoho novější křesťanské církve a náboženské skupiny, avšak ani oni tuto práci zcela nedokončili a v jejich učení ještě zbyly některé omyly. V následujícím textu se budeme zabývat některými omyly a nejasnostmi, které kolem osobnosti Ježíše Krista stále zůstávají. **Ježíš Kristus jako člověk neměl dokonalé lidské tělo.**

Představa o Ježíšově tělesné dokonalosti byla pravděpodobně původně odvozena od představy o jeho vtěleném božství, odvozené od jeho předpokládané součásti tzv. Trojice. Později byl tento předpoklad zdůvodněn nutností vykoupení dokonalých těl prvních lidí obětováním dokonalého těla Ježíšova. Podívejme se na oprávněnost této myšlenky:

## Na čem je založen předpoklad nutnosti vykoupení dokonalého těla Adamova?

Tvrdí se, že lidé ztratili právo na život, protože nesou vinu za to, co se v Edenu stalo. Tento předpoklad je však zcela chybný a nejen to, zavedl všechny křesťany na scestí! Neuvědomili si, že tím snímají vinu ze satana! Jejich tvrzení je vlastně shodné s tvrzením, že první lidé by se byli dopustili neposlušnosti i bez dezinformačního zásahu bytosti, která byla nesrovnatelně inteligentnější a zkušenější než oni. Pro satana není nic lepšího než takové tvrzení, protože ho obhajuje a zbavuje odpovědnosti. Vina prvních lidí se však už tradičně všeobecně přijímá za nespornou.

**Ve skutečnosti je univerzálním viníkem událostí v Edenu satan.** Přestože první lidé se nevyznačovali ochotnou poslušností (viz dále), vystupňování této neochoty na čin způsobující smrt zapříčinil jen satan (blíže viz studie o satanovi).

## Zásadní chybou je interpretace textu Římanům 5:12

Tento text je pravidelně citován při "důkazu" o vině prvních lidí. Podívejme se však přesněji, co v něm je:

*"Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak se smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili."*

Tento text používají všechny církve křesťanstva jako důkaz, že všichni lidé se již rodí vinni! Jakoby Boží spravedlnost mohla někoho odsuzovat předem. Jakoby bylo spravedlivé prohlásit někoho za viníka v době, kdy ještě nic nespáchal a dokonce ani nerozhodl o podmínkách svého vzniku!

Tak tomu není! Omyl spočívá v tom, že se ignoruje význam další části textu:

*"... protože všichni zhřešili."*

Zdánlivě je v této větě rozpor: Její první část připisuje vinu prvnímu člověku a vzápětí nato všem ostatním lidem.

Kdo je tedy vlastně vinen?

## **Analýza textu**

**“Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích ...”**

Skrze kterého?

Obvykle se uvádí, že skrze prvního člověka - Adama, ale proč? Byla to přece žena, kdo jedl první! Ona to byla, kdo se první dopustil přestoupení Božího zákazu, a přesto se vždy hovoří o Adamovi (1.K.15:22 ap.). Kromě toho jedli ze zakázaného stromu oba.

Jak to tedy, že skrze *jednoho člověka*?

Věta nehovoří o tom, kdo všechno se na tom podílel. Hovoří nikoli o hříchu jednotlivců ale o tom, jak jím byli postiženi *všichni lidé*.

Odpověď zní: Adam - první člověk - měl totiž možnost tento vývoj zvrátit!

Stačilo by, aby on sám si zakázané ovoce nevzal. Eva by sice byla bývala zemřela, ale Bůh by mu pravděpodobně vytvořil ženu novou. Jejich potomstvo by se bylo narodilo nezávadné a my bychom přišli o nežádoucí možnost zabývat se uvedeným Biblickým textem. Kdyby tedy Adam jednal správně, žádný čin Evy by budoucí lidstvo neohrozil.

A je tu ještě jedna důležitá okolnost, kterou jsme zatím ignorovali: na rozdíl od Adama Eva byla oklamána a má proto důležitou polehčující okolnost. Adam však oklamán nebyl; věděl co dělá a je to proto on, kdo nese odpovědnost.

**“... vešel do světa hřích ...”**

V tuto chvíli je důležitá otázka: K čemu vlastně z právního hlediska došlo?

Rozeberme si tento problém po částech:

- a. Můžeme personifikovat slovo “hřích”? Přišla snad nějaká osoba?

Nic takového. Došlo prostě k precedentní události: poprvé se stalo, že se někdo (Adam) fakticky (tj. skutkem) vzešel Božímu příkazu.

- b. Vyplývá z tohoto precedentu, že všichni další lidé se automaticky budou Božím příkazům a zákazům vzpírat?

Nikoli! Je pravda, že takový sklon začali další lidé dědit a ze zkušenosti je také známo, že recidiva je vždy mnohem pravděpodobnější než první krok. Avšak pozor - nikoli nutná!

- c. Poslední část sporného textu jasně hovoří o dokonavém vidu (všichni zhřešili). Není tam řečeno, že na základě precedentu dojde automaticky a nutně k následným hříchům všech ostatních lidí.

Kdyby tomu tak bylo, byli by kromě Adama všichni ostatní lidé nevinní! Znamenalo by to, že se už narodili jako neschopní jednat jinak než hříšně a že na svém chování už nic změnit nemohou! Jenže potom by nikdo spravedlivý nemohl lidstvo soudit a odsoudit!

Zdá se, že toto dilema není řešitelné, a skutečně je jeho řešení často považováno za tajemství. My ale víme, že to tak není, a že pravda musí být nalezena pomocí zásad správného myšlení - logiky. Když Bible říká dvě myšlenky, které se nám jeví jako neslučitelné, potom jejich neslučitelnost je naším omylem. Určitě existuje takové řešení, které jim oběma vyhovuje a musíme ho najít.

Neobejdeme se přitom bez analýzy významu slova "hříšník":

Ostatní lidé se díky skutku Adama a Evy opravdu narodili "hříšní". Důležité však je, co slovo "hříšník" znamená!

V tomto případě má totiž význam "nevyhovující", tj. vážně poškození.

Avšak pozor! Z Božího záměru zachránit všechno lidstvo (2.P.3:9; 1.Tm.2:3,4) jasně vyplývá, že v lidských možnostech ještě je pracovat na svém zlepšení. Proto musí být respektována svobodná vůle lidí a každý člověk ji musí jasně vyjádřit. Musí dát nedvojsmyslně najevo, zda si přeje dosáhnout cílů, které Bůh stanovil, nebo nikoli. [1] Nikdo nemůže být volán k odpovědnosti za vinu někoho jiného.

Bůh nás za vinu Adama a Evy nesoudí a soudit nebude! Jeho genetické zákony jsou však neměnné (jako všechny přírodní - vlastně Boží - zákony) a do vyřešení sporu se satanem na tom ani sám Bůh nemůže nic změnit. Až do nové smlouvy, která bude obsahovat vzkříšení, budou děti dědit po svých rodičích dobré i zlé vlastnosti (a nejen vlastnosti).

**Každý člověk tedy bude Bohem souzen za své vlastní hříchy a nikoli proto, že první lidé zhřešili** (eventuální následky jsou něco jiného). **Pokud však člověk prokáže, že chce dosáhnout takové morální úrovně, která odpovídá původnímu Božímu záměru, nebude souzen vůbec.** (J.3:18; 5:24; Ř.8:1)

**"... skrze hřích smrt ..."**

První lidé snědli zakázané ovoce. Důsledkem toho bylo, že se stali smrtelnými. Co způsobilo jejich smrtelnost?

Byli za svůj čin dodatečně učiněni smrtelnými samotným Bohem? Vždyť všechny církve to implicitně předpokládají!

To by však znamenalo, že do jejich těl Bůh udělal dodatečný zásah za trest. Tomu tak zcela jistě nebylo, protože sám Bůh praví, že kdyby si byli bývali vzali ovoce ze stromu života, situace by se zvrátila a byli by živi navěky (Gn.3:22)!

Poznámka: Jakmile však vznikl spor o kvalitu stvořených lidí, nebyl dodatečný zásah do lidí možný mj. proto, že by satan okamžitě namítl: "V rámci dodatečného zásahu mohla být

---

provedena oprava chyby stvoření. Další pokusy tudíž nejsou průkazné." Tím by znemožnil provedení důkazu o své vině.

Bylo to tedy ovoce stromu poznání dobrého a zlého, co způsobilo, že lidé se stali smrtelnými! Nebylo to tudíž neškodné ovoce a nebylo tomu tak, že šlo jen o právní záležitost (to by nevyháněl první lidi z Edenu). Bůh od posledního aktu stvoření již do žádného svého stvoření nezasahoval a ani neučinil žádnou tvůrčí změnu. Ovoce stromu poznání dobrého a zlého by po požití ovoce stromu života svůj účinek ztratilo.

Ovoce stromu poznání dobrého a zlého bylo prostě nějakým způsobem nebezpečné. Obsahovalo zřejmě nějakou dosud neznámou a smrtelně nebezpečnou látku a strom života obsahoval proti jejímu účinku účinnou protilátku. Proto byli lidé z Edenu vyhnáni!

### **"... a tak smrt zasáhla všechny..."**

Jestliže se smrt rozšířila na všechno potomstvo prvních lidí, jsou jen dvě možnosti vysvětlení:

1. buď se stalo něco s jejich genetickým kódem,
2. nebo ovoce stromu poznání dobrého a zlého obsahovalo virus přenositelný na člověka a přenášený dědičně na další potomky.

První alternativa je nepravděpodobná; poškozený genetický kód by se jistě nedal napravit jen nějakou chemickou látkou ovoce stromu života: Genetický záznam je totiž navýsost složitá věc a konstruktivní zásah do něj nemůže být způsoben pouze chemickým působením.

Zbývá tedy jen možnost druhá. Ovoce stromu života muselo obsahovat buď nějakou protilátku nebo spíše nějaký antivírus - možná dokonce způsobující nejen nápravu ale i imunitu, a asi opět dědičně. Z toho ale vyplývá, že ovoce stromu života bylo možné podat komukoli dalšímu, kdo by se prokázal být toho hodným. Tedy i někomu z Adamových a Eviných dětí! Prostě komukoli dalšímu z jejich potomků nebo dokonce i lidem dnešní generace!

Z toho vyplývá otázka: Proč to Bůh neučinil? Když byli odsouzeni přestupníci Adam s Evou, proč se stali smrtelnými i všichni jejich potomci, když mohli být uzdraveni?

Byl by to asi býval učinil, avšak nemohl! Proč?

### **"... protože všichni zhřešili." !!!**

Bůh dokonce **dal** (skrze obě smlouvy - viz dále) lidem šanci vymanit se ze zajetí stárnutí a smrti. Genetický postih však všechno Adamovo potomstvo těžce zasáhl. Následkem toho se nikdo neprokázal být přijatelným (Ř.3:10). Všichni lidé se dopustili hříchu podobně jako Adam a Eva a každý jednotlivec prokázal, že by v obdobné situaci jednal stejně svévolně jako Eva a Adam, a trest smrti by si proto zasloužil! (Ř.3:23).

A jak je tomu dnes? Dnes přece lidé mají mnohem větší znalosti genetiky a mohli by reagovat na Boží zákony inteligentněji!

Ale kdepak! Ani dnes si drtivá většina lidí neláme hlavu s tím, že svým dětem předávají vadný genetický záznam a předem je tak odsuzují ke strastiplnému životu v tomto zlém světě,

ve kterém platí, že "den smrti je lepší než den narození" (Kaz.7:1)! I dnes je tomu tak, že se téměř nikdo z rodičů nestará dokonce ani o to, mají-li oba rodiče mezi svými předky nebo dokonce oni sami stejné dědičné choroby, a tím silně zvyšují pravděpodobnost onemocnění a předčasnou smrt svých dětí!

Pojďme ještě dále a položme si otázku: Kdo z mladých křesťanů, kteří hodlají vstoupit do sňatku, se kupříkladu stará o to, zda má či nemá se svým kýženým partnerem vhodnou kombinaci Rh-faktoru nebo jiné předpoklady? Když jim pak během těhotenství nebo až po narození dítěte lékaři sdělí, že budou muset pro záchranu dítěte učinit nějaká nestandardní, neobvyklá či dokonce riskantní opatření, volají k Bohu, a domnívají se, že to byl on kdo je vystavil zkoušce!

Či to je vina? Kdo zanedbal své povinnosti? Kdo způsobil tuto "zkoušku"? Bůh snad?

Jen jeden jediný člověk myslel nejen na své potomstvo ale na všechny lidi - Ježíš Kristus (1.P.2:22). Pak ale vzniká otázka: Proč ani jemu nebylo podáno ovoce stromu života a proč nebyl uzdraven on?

Odpověď zní: Protože jeho úkolem bylo dát svůj život jako výkupné (Mt.20:28). Ježíš opravdu získal právo na život (podle Mosaického zákona byl bez hříchu), ale právě tento nárok obětoval. Mohl tedy dostat ovoce stromu života, kdyby byl chtěl a kdyby bylo v té době toto ovoce dostupné.

Avšak jak se to slučuje s tvrzením apoštola Pavla, že ani jediný nebyl shledán spravedlivým (Pavel to dokonce zdůrazňuje)! Byl Ježíš Kristus oním jediným, kterého však Pavel ignoroval? Vždyť Pavel to napsal až po Ježíšově popravě!

Píšeme jen pro zralé křesťany, kteří prokázali svou dospělost a kteří nejsou oněmi majícími slabé svědomí. Za tohoto předpokladu konstatujeme, že Ježíš prokázal potřebnou míru lásky agapé k lidem teprve až svou smrtí! Jako žijící takový dostatečný důkaz nepodal (J.15:13).

Poznámka: Možná, že ani nemohl. Víme totiž jen o jedné větší lásce, a tu prokázal jeho Otec, když dokázal pro lidstvo obětovat svého jednozplozeného Syna (J.3:16). Tvrdit to však nemůžeme. Možná, že existují i jiné projevy lásky, srovnatelné s obětí smrtí. Víme totiž, že někdy volí člověk raději smrt než třeba nějakou dlouhodobou trýzeň či strast, kterou by musel z lásky podstoupit.

O hříšnosti Božího lidu obou smluv není sporu. Co však ti, kteří spáchat hřích nemohli? Mohli takoví vůbec být?

Poznámka: Původní význam slova "hřích" byl "minout cíl" (Biblický slovník A.Novotný).

Lidé před potopou (až na Enocha a Noema) byli všichni zlí a Bůh litoval, že je stvořil (Gn.6:5-8). Nepochybně byli "hříšní" tj. minuli Boží záměr = cíl.

Po potopě však existovali lidé, kteří byli Bohem prohlášeni za spravedlivé (např. Abrahám a Josef) a přesto nedostali jíst ze stromu života. Proč?

Neměli sice psaný zákon, ale měli "zákon napsaný ve svých srdcích" a ve svém svědomí, a tento zákon všichni - i ti nejlepší - přestoupili. Jejich spravedlnost byla jen relativní - vzhledem k ostatním lidem. Byli ve své době nejlepší, nikoli však dostačující. Proč?

Noe byl sice prohlášen za spravedlivého, ale nebyl zachráněn z potopy právem, nýbrž milostí (Gn.6:8).

Abrahám se mimo jiné dopouštěl skutků, které nelze hodnotit pozitivně. Na příklad: Aby zachránil svůj život a aby se mu dobře dařilo, poslal svou manželku Sárú jako souložnici egyptskému faraónovi (Gn.12:10-20) a tento skutek dokonce v Gédaru zopakoval (Gn.20.kap.). Abrahám musel jednat alespoň v těchto případech proti svému svědomí a proti zákonu, napsaném ve svém srdci (Ř.2:14,15). To víme podle toho, že Bůh přísně trestal za tento čin oba krále, kteří ale byli Abrahámem oklamáni a Abrahám o tom věděl. Měli snad oni na srdci napsaný lepší zákon? Proč pak ale nebyli vybráni oni?

Josef sice jednal podle svého svědomí a zákona ve svém srdci, když byl sváděn Putifarovou ženou. Bohu se ale nemohlo líbit, když (aby se zalíbil faraónovi) zneužil Josef znalosti Božího záměru o budoucích sedmi letech nadúrody a sedmi letech hladu k zotročení celého egyptského národa (Gn.41.kap; 47:13-27). Dosáhl toho tak, že v době nadúrody kupoval obilí za velmi nízké ceny a v době hladu ho prodával s nepřiměřeným ziskem. Lidé pak už neměli žádné peníze a přestože byli původně svobodní, museli se prodat do otroctví faraónovi. Josefovo chování mělo proto za následek, že Mesiáš neměl přijít skrze něj; toto požehnání Jákob udělil Judovi. Nebyl to tedy Josef, kdo ho obdržel (ačkoli byl nejmilejším, nejponíženějším a přitom daleko nejúspěšnějším Jákobovým synem), ale Juda, a to pro své milosrdenství (49:8-12). V této věci Josef rozhodně jednal proti svému svědomí. A svědomí je to, co nakonec rozhodne o vině či nevině i těch, kteří pod zákonem byli (Ř.2:14,15).

Jedině proti Enochovi nebylo vzneseno žádné obvinění. Ten byl vzat do nebes (Gn.5:24) a o jeho dalším životě nemáme zprávu. Jsou však jen dvě možnosti:

1. Buď byl skutečně shledán spravedlivým a hodným získat zpět trvalý život.

To by znamenalo, že ho dosud má a museli bychom řešit vážnou otázku, kde nyní žije a jak se Bůh vypořádá s tím, že "... není pro člověka dobré aby byl sám ..." (Gn.2:18) a dále s tím, že by vlastně opustil svoje místo původního určení (Ju.6). Zejména však by neplatilo tvrzení Písma že všichni zhřešili a nebylo by třeba výkupní oběti Ježíše. Takto to tedy být nemůže.

2. Nebo spravedlivým shledán nebyl.

Z toho by ale plynulo, že Enoch musel v nebesích zemřít a tento předpoklad se jeví těžko přijatelný, protože proti němu na zemi skutečně žádné obvinění vzneseno nebylo a musel by tedy zhřešit v nebesích. V pro něj mimořádných podmínkách (v nebesích nebyl ze své vůle) je to však právně nepřijatelné. Opět by navíc platilo, že by opustil místo původního určení.

Byl-li Enoch vrácen zpět na Zemi (a to by bylo logické, stalo se to tak i s Eliášem) a teprve zde měl příležitost dokázat svou vytrvalost, potom se to jistě nestalo před potopou, protože by to znamenalo, že se Enoch později stal stejně zlým jako ostatní, a nebo dokonce že se vrátil zpět ve společnosti padlých andělů a byl jejich spoluviníkem. Takový vývoj by ale jistě stál za informací v Písmu, protože by byl mimořádným precedentem.

Bylo by proto logické, aby byl vrácen až po potopě, a to tajně, protože by se utajení tohoto návratu podobalo způsobu návratu Elijáše - o jeho návratu Písmo vůbec nehovoří a nebýt nenápadné zmínky v 2.Pa.21:12 vůbec bychom o tom nevěděli. Bůh tedy chtěl, abychom sice měli důkaz o Eliášově návratu, ale zároveň aby tento návrat zůstal pokud možno nepovšimnut. Pokud je tento předpoklad správný, musela být snaha o utajení Enochova návratu ještě důraznější. Dalo by se očekávat, že Enoch po svém návratu dostal jiné jméno a že na jeho totožnost by upozornil Boží ctitele nějaký jiný znak a to až mnohem později - nejspíše mimořádná informovanost takového člověka o Bohu, dále jeho učitelská a kazatelská činnost, a potom ještě obecná neznalost jeho rodičů a předků.

Takový člověk je skutečně v Písmu popsán a dokonce je upozorněno na skutečnost, že jeho původ nebyl znám: Byl to Melchisedech (Žd.7:2,3). Mimořádné znalosti Joba a jeho přátel lze rovněž připsat na vrub kázání Melchisedecha, protože Job pravděpodobně žil na témže území a v téže době. Je dokonce velmi pravděpodobné, že Mojžíš měl mnoho informací přímo od něj.

Máme tedy velmi vážné důvody domnívat se, že Melchisedech byl navraceným Enochem, a že až v této podobě se prokázal jako nedokonalý.

## **Jak by byl mohl získat Ježíš dokonalé tělo?**

Kdyby byl Ježíš měl dokonalé lidské tělo, potom by se to muselo stát jedním ze tří způsobů:

1. Buď na něm proběhl alespoň částečně nový akt stvoření. To však nebylo možné.

Důkaz: To by okamžitě vedlo k satanově tvrzení, že na Ježíši byla opravena chyba, která se stala při stvoření prvních lidí. Nebylo by možné použít Ježíše jako důkazu toho, že první lidé byli stvořeni dobře a byli by bývali (po dosažení duchovní dospělosti) schopni vyhovět všem morálním nárokům, kdyby nebylo zásahu satana (srovnej Jb 1:9-11). Kromě toho Písmo uvádí výslovně, že další kroky stvoření již žádné nebyly (Gn.2:3).

2. Nebo by dostal jíst ze stromu života. Ani to nebylo možné.

Důkaz: Taková skutečnost by byla jistě v Písmech zaznamenána. Ten strom však už neexistoval (pravděpodobně byl zničen při potopě). Ovoce by museli donést andělé a dát je Ježíši k jídlu tak, aby o tom nikdo nevěděl, protože o takové ovoce by byl okamžitě enormní zájem. Ovoce by muselo být doneseno z nebes a tam by musel být i strom života. Hned by vznikla otázka, jak je to s jeho ochranou proti satanovi a jeho andělům, a to přesto, že Písmo výslovně mluví o ráji v nebi (2.K.12:3). Satan by jistě takové ovoce, kdyby k němu měl přístup, dal svým následovníkům ještě před potopou, když se mu to nepodařilo v Edenu. Protože tehdy ještě nebyl odsouzen, nemohl by být přístup k nebeskému stromu života zakázán jen jemu, ale musel by být zakázán všem andělům. Ovoce tedy nemohlo být Ježíšovi přineseno.

3. Dokonalosti by snad bylo možné dosáhnout pomocí parthenogenetického zrození Ježíše [2].

V tom případě by ale nositelem vadného genu byl muž a nikoli žena, a to by bylo v rozporu se "znečištěním muže ženou" (Zj.14:4). Kromě těchto vážných námitek je nepřekonatelnou námitkou skutečnost, že dokonalý Ježíš by nemohl nám, nedokonalým lidem, dostatečně rozumět (což by popíralo tvrzení apoštola Pavla v listě Židům 4:15) a mnoho zkoušek by pro něj nebylo ani zdaleka tak těžkých jako pro nedokonalé lidi. Například jako dokonalý by byl neměl pohlavní pud, a co by potom byly výslovně jmenované dny jeho těla? (Žd. 5:7). Jak by bylo možné následovat jeho "šlápěje" [3] atd. (1.P.2:21) ?

Ježíš tedy nemohl mít dokonalé lidské tělo. K tomuto tvrzení máme dokonce přímý výrok Bible: Písmo výslovně praví, že Ježíš měl nedokonalé lidské tělo (Ř.8:3).

## **O Ježíši je ale řečeno, že dosáhl dokonalosti! (Žd.5:8,9)**

Sama věta říká, že ji od narození neměl. Ježíš kromě toho sám řekl, že ani on není dobrý, a jistě to nebyla falešná skromnost (L.18:19). A nejen Ježíš: I apoštol Pavel o něm píše, že se utrpením teprve naučil poslušnosti (Žd.2:10; 5:8; 1.P.4:1). Výklad, že Pavel měl na mysli utrpení na kříži neobstojí: Znamenal by, že až do té doby byl Ježíš neposlušný! To je ovšem zcela v rozporu s výrokem "poslušnosti na kříži". Ježíš potřeboval poslušnost k tomu, aby se vůbec nechal jako zločinec tak krutě potrestat. Na kříži se už vzepřít nemohl, tam už se nic dělat nedalo!

Tento stav byl dokonce prorokován: V proroctví je o něm řečeno:

*"Ten vybuduje dům pro mé jméno a já upevním jeho královský trůn navěky. Já mu budu Otcem a on mi bude synem. Když se proviní, budu ho trestat metlou a ranami jako kteréhokoli člověka, avšak svoje milosrdenství mu neodejmu ..." (2.S.7:13-15).*

Všimněme si, jak často je druhá část textu ve výkladech opatrně "opomíjena".

## **Jak tedy mohl být neposkvrněný?**

Neposkvrněný byl podle Mosaického zákona, avšak tento zákon se na něj vztahoval až po dosažení plné dospělosti tj. ve 30ti letech. [4] V mladším věku byl odpovědný svým rodičům. Když dosáhl plné dospělosti, dal se přece pokřtít Janem (Janův křest byl na pokání od hříchů - Mt.3:11; Sk.13:24; 19:4) a Janovi řekl, že je to spravedlivé (Mt.3:13-15). Ježíš byl před svým křtem zcela jistě alespoň částečně neposlušným Božích zákonů, a jeho poslušnost rodičů do dvanácti let je přinejmenším sporná (L.2:51).

Nemělo by nás ani překvapit ani pohoršit, kdybychom důkazy o Ježíšově neposlušnosti v budoucnosti našli!

Podobnou myšlenku ukazuje i kniha Zjevení. V 5. kapitole je popis hledání někoho, kdo je hoden vzít svitek a otevřít jeho pečeti. Konstatuje se tam, že se podle Božích měřítek nikdo takový nenašel a že Jan byl z toho zděšen!

---

Nakonec schválení pronesl až jeden ze 24 starců - tj. lidí - pomazaných "knížat" duchovních národů.

Poznámka: V době Ježíšově šlo zřejmě o apoštola Pavla.

## **Proč se kolem této otázky chodilo až dosud "po špičkách"?**

My lidé toužíme každý vzor si idealizovat. A tak si pro svou potřebu rádi představujeme Ježíše jako stoprocentního "supermana" ( jen takového jsme ho bohužel ochotni dobrovolně respektovat jako vládce!). Chceme-li, můžeme jeho slova dlouho upravovat a dávat do všelijakých souvislostí, abychom se vyhnuli "nepříjemnému" výkladu. Můžeme se pokoušet jeho slovům dávat jinou náplň. Ale nemůžeme napadnout jeho upřímnost a jeho pravdivost. Jeho křest na pokání spravedlivý jistě byl (Mt.3:11,15)!

Musíme si však uvědomit, že pro Ježíše bylo nesrovnatelně těžší dosáhnout duchovní dokonalosti v hříšném těle než v těle bezvadném! A on této duchovní dokonalosti skutečně dosáhl - byl prvním duchovním člověkem (tedy prvním duchovním a tak vlastně druhým a zároveň posledním Adamem - počátkem) (1.K.15:45,46). Jeho zásluha je tím daleko větší a současně dává lidem reálný a prokazatelně dosažitelný vzor.

Naše svědomí jsou tak mnohem více zatížena. Nemůžeme se vymlouvat na to, že pro Ježíše bylo dodržení zákona snazší než pro nás. Je sice nesmírně těžké "kráčet v jeho šlépějích", leč proveditelné!

## **Jak mohl Ježíš s nedokonalým lidským tělem dát toto tělo jako výkupné za dokonalá těla?**

Ježíš obětoval nikoli dokonalé lidské tělo, ale obětoval právo na jeho získání. To je jak fakticky tak i z právního pohledu totéž.

## **Proč byl Ježíš zrozen parthenogenetickým způsobem?**

Jedním z důvodů byl boží výrok, že to bude "semeno ženy" (nikoli muže) které se utká se satanem, a to proto, že žena měla polehčující okolnost - byla hadem podvedena (Gn.3:13; 1.Tm.2:14,15). Hlavním důvodem však je oprávněnost jednat s lidmi právem Božího Syna. V tomto ohledu se Ježíš podobal skutečnému Adamovi o němž je řečeno, že byl Boží (L.3:38) - byl tedy současně jak synem člověka tak Božím synem. Božím synem byl proto, že otcovskou roli v jeho případě opět "sehráli" andělé. [5]

## **Je nám k něčemu dobré, že Ježíš neměl tělesnou dokonalost?**

Křesťané byli vyzváni, aby šli v Ježíšových šlépějích, tj. aby napodobovali jeho cestu (1.P.2:21). Kdyby byl býval měl Ježíš dokonalé tělo, mohl by každý právem namítnout, že jeho cesta je pro nedokonalé lidi nenapodobitelná!

---

A skutečně by nenapodobitelnou byla. Pro nás by reálně dosažitelným vzorem být nemohl. Naopak: Byl by důkazem pro satana, že ostatní lidé dosáhnout dokonalosti nemohou!

Ježíš by ani nebyl schopen poznat naše problémy. Žil by úplně jiný život, s našim prostě nesrovnatelný. Nemohl by pociťovat svody nedokonalého lidského těla a tudíž by nám rozumět vůbec nemohl. (Žd.4:15).

---

[1] Srovnej Ř.7:7-25.

[2] parthenogeneze = zrození z panny - viz naučný slovník.

[3] Sledovat cizí šlépěje musí člověk, který zabloudil a který ví, že šlépěje tam před tím zanechal někdo, kdo tam také byl a cestu ven zná, a také, že každá jiná cesta vede k záhubě. Cesta dokonalého člověka prostě není pro ty nedokonalé vůbec schůdná.

[4] Mohlo to být dříve, ale v tom případě musel takový Izraelita učinit něco, čím si uznání předčasné dospělosti vyvolal - převzetím správy zděděného majetku, sňatkem apod.

[5] L.1:35.

[Zpět na seznam](#)

---